

KOTISEUTULEHTI

SAVUN SANOMAT

Kiimasjärven kylällä elokuussa 2012

Nro 69

Tässä lehdessä:

Kiimasen Savulenkki – aika hyvä tapahtumaksi
Blue Velvet – mikä ihana ilta
This is Blues. Tapani Luotolan Myllyblues- projekti käynnistyi varaslähdöllä
Näädän häät(ö) Lahdenperässä
Huolenpitoa lintumaailmassa
Savulainen tuhkimotarina – Iivari Pääkkösestä ensimmäinen kuningaskalastaja
Sarianna Görsoy ja Pentti Kujala maantiemestareiksi
Savulengin tuloksia

Savulengin ja myllybuesin toimitsijoiden
Kiitosilkamat myllyssä la 8.9.2012
(Huom! Päivä muuttunut)

Ohjelma

15.00 Naisten juoksu, 3,5 km

15.30 Naisten saunat

16.30 Miesten juoksu, 3.5 km

17.00 Miesten saunat

19.00 Maitolaiturin vihkiminen

19.30 Ruokailu

21.00 Ilotulitus

21.30 Tanssit Timo Leppäsen miesorkesterin tahdittamana
Täytekakkukahvit, palkintojen jako ja muistamisia tanssin tauolla

Tervetuloa

Johtokunta

Lievästi sarkastinen puheenjohtajan palsta

Vieno Kallonen, kotikuntani paikallislehden Viitasaaren Seudun sarkastinen kolumnisti, on saanut minutkin hämilleni. Jopa siinä määrin, että katsoin sanakirjasta määritelmän sarkasmille.

Kreikkalaiset juuret tottakai. Turha nurista: maksamme velkaa. Sarkastinen on johdannainen sanasta, joka tarkoittaa *lihaa raatelevaa*.

Sanallisesta ilmaisusta puhuttaessa sarkastinen tarkoittaa purevan ivallista.

Päätin itsekkin hiukan harjoitella tässä julkaisussa. Ehkä tavoitatte sarkasmia sieltä täältä, vaikei saran leveydeltä.

Muutokset sateisessa kesäsäässä ovat olleet varsin maltillisia

Kiimasan Savun päätapahtumat, Savulenkki ja Myllyblues ovat ulkoilmatilaisuuksia, joiden kiitetty lataus ja tunnelma eivät ole säästä riippuvaisia. Toivotamme auringonpaisteen silti aina tervetulleeksi järjestämiimme tilaisuuksiin ja olemme kiitollisia, että näin kävi niin juhannusaattona kuin 27. heinäkuutakin. Etenkin, kun meteorologian laitos on tänä kesänä joutunut alituisen toistamaan samaa – *muutokset sateisessa säässä ovat lähipäivinä varsin maltillisia!*

Marjat mätänevät metsiin, vaikka ilmasilta halpaämpärinvalmistusmaiden ja lakkautettujen kansakoulujen välillä lykkää matalakasvuista poimijaa kuin karvaköyttä kansallisomaisuuttamme pelastamaan.

Aika hyvä tapahtumaksi

Kolmaskymmenes Kiimasan Savulenkki ei muutamaa kirkonkylän suunnalla puuhastelevaa urheilumiestä lukuunottamatta liene ollut kenellekään pettymys. Ei ehkä olisi noille urheilun puuhamiehillekään sitä ollut, jos olisivat nöyrytyneet tulemaan myllylle. Meillähän ei pääsymaksuja kerätä – kulttuurimiljööstä, myllyravintolasta, huumorista, soitosta, laulusta, saunamaailmasta ja upeista lasten ja aikuisten urheilusuorituksista pääsee nauttimaan ihan ilmaiseksi. Eikä meillä ole tapana luvata liikoja, saatikka petkuttaa yleisöä.

Yleisön määrää on mahdoton arvioida. Vain osa ihmisistä mahtuu Korsuareenamme katsomoon ja myllyn pihamaalle. Pusikoissa, tien penkereillä juoksureittien varrella, talojen pihossa ja latojen katoilla Savulenkkiä katsellaan silmä kovana ja kuunnellaan korva herkkänä. Talvilahden hevosetkin herkeävät hetkeksi alituisesta heinän jauhannastaan. Varsa nousee takajaloilleen ja kopistelee etukavioitaan ohikiitäville hikiliikkujille. Juoksu on senkin verissä. Soitto ja kuulutukset eivät pysähdy myllyn pihalle. Kolmatta tuhatta ihmistä ja viisitoista hevosta saattoi tapahtumaamme osallistua tavalla tai toisella. Koiria oli kumminkin juokussamme mukana enemmän kuin Saarijärven juhannuskisoissa naisia satasella ja miehiä kuulassa yhteensä!

Se mitä ei tarvitse edes yrittää arvioida, on juoksuihin ja patikkaan osallistuvien määrä. Se on fakta ja se oli vuoden 2012 juhannusaattona **1130 - uusi osallistujaennätys**. Norttisarjassa ja aikuisten kilpasarjoissa oli 667, patikkasarjassa 271, lasten sarjoissa 171 ja toimitsijajuoksussa 22. Tuostahan tulee 1131, mutta me emme liioittele tässäkään asiassa, vaan ilmoitamme hiukan alakanttiin, siis 1130. Toisin menetteli maamoottorimies siihen aikaan, kun heinäa vielä tehtiin perinteisellä tavalla. Hän laski oman hölkkänsä osallistujiin kylän heinäseipäätkin. Kyseinen urheilun mahtimies lopetti uurastuksensa juoksupahtumien järjestäjänä, kun kehitys kehittyi ja talolliset siirtyivät seivästystä modernimpiin heinäkeruukonsteihin.

Kiitokset vielä tämänkin lehden välityksellä Savulenkin vieraille ja toimitsijoille, sekä monin eri tavoin tapahtumaamme tukeneille, ei vähiten palkintoja lahjoittaneille yrittäjille. Tervetuloa ensi juhannuksena rakentamaan 31. Savulenkkiä. Ja tervemenoa Saarijärven kehittyviin juhannuskisoihin Savulenkin jälkeisenä päivänä. Minä juon silloin kahvia Kiimasella hyvien ihmisten seurassa ja kuuntelen radiosta Anssi Kukkosen selostusta ihan ilmaiseksi.

Siinä tapauksessa, että tulen valituksi ensi vuoden Saarijärven mul.. eikun Saarijärven Paavoksi, seison juhannuksena ravatti kaulassa kirkon pihassa silloin kun kenraali luettelee ansioitani ja Paavon patsas vuodattaa historiansa ensimmäiset kyynelet. Jos tulen valituksi, lupaan jatkossakin esiintyä ainoastaan saarijärveläisille!

Blue velvet – mikä ihana ilta. Ja yö.

Myllyblues, joka oli järjestyksessään vasta kahdestoista, oli monen kantilta katsoen oikein onnistunut tapahtuma. Sää suosi ja heinäkuun loppupuolen aikaisin hämärtyvään iltaan siirrettyyn bluesihmisten tapaamiseen osallistui kolmisensataa henkilöä. Savulenkin toimitsijat pääsivät tilaisuuteen ilmaiseksi ja lippuja myytiin 245, mikä on hyvä määrä. Ennätys on vuodelta 2006, jolloin J.Leino all Stars ja tohtori Helander ja Minister Kuloniemi vetivät 394 lipun lunastanutta Hernesalmen myllylle. Kokosin hiukan tilastoa 12 vuoden ajalta jutun loppuun.

Tämänkesäiset, saarijärveläiset kokoonpanot täyttivät odotuksemme. Miehet osasivat soittaa ja syystäkin yleisö viihtyi myllyllä. Iahduttavaa oli nähdä entistä enemmän lanteisia paikalla. Laihankylän pöydässä keskusteltiin musiikin lisäksi ainakin hiukan kalastuksesta ja hyvämaineisen kansalaisen edellytyksistä. Kiimasjärven kulmauksessa muisteltiin kouluaikoja ja ihmeteltiin puolinuorten hyvää käytöstä olutteltassa. Jokelan tiellä pieni veljesten ryhmä vahvisti yhteenkuuluvuudentunnettaan. Yöllä mökille ajellessamme ohitimme Kiimasjärven tiellä useita iloisia nuorisoryhmiä, joilla bileet mökeillä ja taloissa toivon mukaan jatkuivat aamuun saakka. Blue Velvet - mikä ihana, tummansininen ilta ja yö.

Kymmeneen mennessä aamulla kylä oli kyllä jo hiljentynyt. Totesimme tämän Pentin ja Oskun kanssa purkaessamme yhtä kolmesta olutteltasta. Itse tuoppien jäljet mä tunsin: Synnin musta, paksu savu kohosi pellon ojasta, suuntasi maalikylää kohti vieden viestiä: ***jatkuu ensi kesänä!***

Seuraavassa tietoa ja tilastoa Myllybluesista.

2001	n.50	Bottlenecs (kutsuvierastilaisuus)
2002	250	Bottlenecs, Swamp Boogie
2003	300	Bluesberries, Jaakko Heinonen Band
2004	380	Jyrki Tomminen & Tomi Leino ja Hojas Blues Band
2005	200	Juha Kartano & Jonne Kulluvaara, Bluestone
2006	394	J.Leino all Stars, tohtori Helander ja Minister Kuloniemi
2007	211	Pentti ”Baby Boy” Varhama & Jinx, Tortilla Flat
2008	230	T.Leino Band, Stefan Dafgård & Magnus Svensson
2009	220	Henry`s Swing Club (Barkman & Prepula), Olli Ontronen & Bluesology
2010	298	Doctor Helander`s Triumvirate, Ismo Haavisto Band
2011	220	Elke Q & Blue Moon, Jarmo Laitinen Blues Band (+ Savulenkin toimitsijat)
2012	245	Groovy Blue, Big Buddy & Bearhill Boys ja Hillbilly Hideos (+ Savulenkin toim.)

Hojas Blues Bandin jäähyväiskeikka v. 2004 ja Ismo Haaviston elegantti esiintyminen v. 2010 on itselleni jäänyt lähtemättömästi mieleen. Tortilla Flatin kitaristin pillifarkut (2007) olivat tyylikkääät ja myötäilivät alaraajojen helsinkiläislihaksia. Ben Johnsonilla oli 24 vuotta sitten pussihousut jalassa, alastomanakin.

Hojasin konsertista tehtiin cd-levy, jota on edelleen saatavissa Vesa Walamieheltä hintaan 10 euroa. Johtokuntakin voi tätä levyä välittää halukkaille ostajille. Ismoa punaisessa takissaan odotan lähivuosina taas myllylle. Toinen toiveeni on, että paikalliset soittajat pääsevät jatkossakin esille Myllybluesissa.

THIS IS BLUES

Tapani Luotolan Myllyblues-projekti käynnistyi varaslähdöllä.

Myllybluesin projektini vuodelle 2012 käynnistyi jo hyvissä ajoin. Syytä oli niin itsessä kuin muissakin.

Pitkin kesää olin mieltänyt, että Myllyblues olisi tänä vuonna tavallista myöhemmin, ja lisäksi samaan aikaan KeiteleJazzin perjantain kanssa. Joihinkin yhteisömmme ulkopuolelta tulleeisiin johdatteleviin kysymyksiin ("onkos se Myllyblues nyt viikkoa myöhemmässä") muistan itsekin vastanneeni myöntävästi.

Kun myös Keski-suomalaisen kulttuuritoimitus puhui juttusuunnitelmissaan KeiteleJazzista suurin piirtein samoina päivinä kuin edellisvuonna, oli sekaannus valmis. Olin mielessäni täysin vakuuttunut siitä, että Myllyblues on hivenen myöhemmin kuin edellisvuosina, siis 20.7.

Valmistelut ja pohjustukset aloitin jo hyvissä ajoin. Valkkasin bluestamineet ja pakkasin soittimia valmiiksi. Kotona ilmoitin, että isä ei sitten perjantaina tule kotiin ja pitää autonkin. Töissä ilmoitin kollegalle, että viikonlopun sivut pitää saada valmiiksi jo puoleen päivään mennessä, sillä minulla on sen jälkeen muuta kiikarissa. Itse tein alkuviikosta pitkiä päiviä saadakseni raivattua perjantaita vapaaksi.

Hivenen mieltä kaiheresi savulaisten oudon matala profiili. Perinteistä talkoo-taivuttelua ja buffin tekoon patistelua ei ollut kuulunut.

Torstaina se sitten tapahtui, Penan sähköpostista ilmeni, että talkoot olisivat maanantaina ja blues vasta viikon päästä.

Kovin kynnys oli ilmoittaa kollegalle töissä, että sori vaan, ponnistuksemme oli ollut turha, ja se olisi sitten edessä ensi viikollakin. Mutta hän suhtautui asiaan rakentavasti. Hommat alta pois ja pitemmät kesäviikonloput sopisivat toki hänellekin, ja sitä paitsi minähän olisin nyt vapaa lähtemään vaikka minne.

Ajatus alkoi kiehtoa. Perjantaina 20.7. ajelin töihin kamoineni. Aamupäivä meni aikatauluujemme mukaan ja puoliltapäivin aloin selata nettiä, josko jossain olisi joku kiinnostava bluesfestivaali. Porissa oli jazz, mutta se oli kaukana, liput tähtitieteellisiä ja bluespäivä oli ollut jo torstaina. Luusniemellä olisi ollut joku Luusniemi Blues, mutta perjantain bluesartistit olivat jotain Meiju Suvaksen tai Beritin luokkaa. Jussi & the Boys olisi vasta lauantaina.

Lopulta päädyin netti-ilmoituksen ja kuvien perusteella tapahtumaan nimeltä Vintti-Blues Soinissa. Siellä olisi illalla "bluesjamit". Kuvissa hikiset miehet soittivat resonaattorikitaroita pienissä tunkkaisissa tiloissa, kuvien alla oli perjantaille pari yhtyettä, "Poor Boys" ja toinen, jonka nimeä en nyt muista.

Niinpä vaihdoin hawaijinpaidan ylleni ja lähdin perjantaina alkuiltapäivästä ajelemaan kohti Soinia. Multian jälkeen maasto muuttui aina vain karummaksi ja vetisemmäksi. Pylkönmäen jälkeen eri asteista rämettä ja nevaa oli jo kaiken aikaa molemmilla puolilla. Vain alligaattorit puuttuivat. Pitkän korpitaipaleen jälkeen tie nousi kantavalle maalle. Siellä oli kylä, jolla oli oma kylä- tai nuorisoseuran talo. Paikan nimi oli Vehu, ja talo oli vanha, notkuvalattiainen ja matala, mutta silti siellä oli ihan oikea esiintymislava, peräti näyttämö kulissein. Bluesmies kuvitteli oitis jonkun Lighting Slimin tai muun rämebluesin mestarin lavalle kitaroineen. Kirpparikin oli, kylän omaa harrastustoimintaa ja oma kahvio. Arvelin että kirkonkylä ei enää ole kaukana, mutta harjoituksiinsa kokoontuvat mieskuorolaiset kertoivat, että sinne olisi vielä 34 kilometriä.

Bayou jatkui. Lopulta Soini tuli vastaan. Totesin asian ajettuani siitä läpi ja ohi etelä-pohjoinen -suunnassa. Palasin takasin ja tein saman ohimarssin itä-länsi -suunnassa. Lopulta hoksasin, että kirkonkylä on vain sen yhden kiertoliittymän ympärys.

Vintti-Bluesin keskuspaikka, ravintola BluesVintti löytyi teollisuusalueelta. Sekin oli vielä ihan blues. Maansiirtoyrittäjien isoja asfalttipihoja ja tyhjiä teollisuusrakennuksia rikki kivitettyine ikkunoineen. Trukkilavojen sortuilevat rökkiöt muodostivat kiehtovia kokonaisuuksia.

Kaikenlaista vääntynyttä rautaa ja kiinnileikanneita koneita riitti ruostumassa pihakentillä. Ravintola oli jonkun muuten ilmeisen tyhjillään olevan ison hallin yläkerrassa.

”No täältäähän ei puutu kuin Robert Pete Williams romubisniksineen ja kitaroineen”, tuumailin toiveikkaana ja palasin ”keskustaan”, josta sitten jäivätkin retken vaikuttavimmat elämykset. Soinin sankarihautausmaa on rankka paikka. Talvisodan lähes ensimmäisessä taistelussa Taipaleen Koukunninemessä 7.12. 1939 kaatui vuorokauden sisällä yli 20 soinilaista. Runoilija Yrjö Jylhä oli juuri näiden soinilaisten komppanianpäällikkö ja runokokoelma ”Kiirastuli” kertookin paljolti juuri soinilaisten sotatiestä. Jatkosota alkoi soinilaisilta yhtä synkästi: tykistöisku suomalaisten hyökkäysryhmytykseen aivan sodan alussa tappoi 14 soinilaista. Pitäjä menetti sodissa kaksi prosenttia väestöstään, käytännössä kahdessa päivässä.

Paikallisen mamun pitseriasta mieleen jäi paikan annoserikoisuus. Yleensä se nimetään paikkakunnan mukaan tyyliin ”Saarijärvi Special”, Soinissa tämä sikaläyhin pläjäys oli jostain syystä ”Karstulalainen”; siihen piti kuulemma panna kaikkea, ja karstuset halusivat aina vielä jotain lisää.

Festivaalipaikalle palattuani blues&trouble alkoi konkretisoitua. Yritin tarjota autoani aidatun alueen sisäpuolelle, jotta olisin tarvittaessa saanut soittimeni autoni suojiin. Se ei käynyt järkkäreille, sisäänajoportti oli tarkoitettu vain ”soittajille”. ”Eikös täällä pitänyt olla jमित”, jupisin. Sisällä ravintolassa oli luvatut piano ja kitara. Kun avasin pianon kannen kokeillakseni, onko se vireessä, kassa sanoi omistajan sanoneen, että soitto keskitetään tuonne ulkoalueelle, sillä isäntä ei halua, että porukka jakaantuu moneen paikkaan.

Ulkona asfalttikentällä oli anniskelupisteet irtokatoksissa. Esiintymislavana oli rekka kentän toisessa päässä. Tilaa olutteltoista ”lavalle” oli varattu noin 5000 ihmiselle, paikalla heitä oli noin 50.

Rekka taasen oli varattu paikallisille bändeille. Ne täyttivät lavan niin, ettei sinne olisi ulkopuolisia mahtunut. Mutta ei haluttukaan. Kuulutus kertoi, että kyseiset kaksi bändiä soittaisivat vuoroastein aamuun saakka.

Ensimmäisen setin istuin sisällä ravintolassa lukien löytämäni Blues Newsiä. Bändeistä tämä nuorekkaampi soitti CCR:ää, Beatlesia, Steve Wonderia ym. blueskamaa. Sisällä ravintolassa selvisi sekin, että tapahtuman nettimainoksen kuvilla ei ollut mitään tekemistä mainittujen bändien kanssa, kuvat olivat paikan muista tapahtumista talven ja kevään varrelta.

Kamani pysyisivät autossa, mutta päätin kuunnella edes alun toisestakin setistä. Tämä varttuneemman väen bändi oli kuulemma koottu paikallisista ravintolamuusikoista. Bluesin tulkinta humppa/iskelmänuotilla ja tanssilavakonkareiden stemmalaulannalla - kitaristi ja basisti vuorosäkein - kuulosti surkukupaisalta. Kun ilmoille kajahti kappale Help Me, , mielessä käväisi kuvitteellinen levykansi ”Matti and Teppo sing Sonny Boy Williamson”, mutta sitten tuumin, ettei moinen tulkinta tekisi oikeutta Matille, Tepolle ja heidän ammattitaitoiselle bändilleen, joka kyllä hallitsee genrensä ja älyää pysyä siinä.

Lähdin kotiin. Kun ajelin rivakasti, ehdin vielä heittämään hiilille lisäykset omalla kärrysaunallani. Koko reissun paras hetki, ehkä Jyväskylästä liikkeelle lähtöä ehkä lukuun ottamatta, oli öisen järven tarkkailu saunan joutumista odotellessa, Blues before sunrise.

Hannu Vesterinen:

Näädän häät(ö) Lahenperässä

Näätä on kaunis ja siisti eläin. Keltainen ruokalappu kaulassaan se napsii sammakolta koiven kerrallaan, avaa myyrän vatsan ja imaisee höyryävät tappaiset suuhunsa. Hörppää palan painikkeeksi teeren munasta ja päättää ateriansa hunajakuorutettuihin mustikoihin. Laadukkaasta ravinnosta huolimatta näädän uloste ja virtsa on erityisen pahanhajuista. Etenkin, jos sitä sattuu saamaan kasapäin saunarakennuksensa ullakolle.

Omistamallani saunalla näätäpari piti häitään kaikessa hiljaisuudessa. Esikoiset syntyivät maaaliskuussa. Äänistä päätellen neljä tai viisi kappaletta. Huhtikuun loppupuolella saunatuvassa iltaa istuskellessamme ihmettelimme ullakolta kuuluvaa uikutusta. Lepakoita laskimme niiden olevan. Toukokuussa lepakoiden äänet kovenivat. Touko-kesäkuun vaihteessa lepakot juoksentelevat ullakolla ees-taas ja pitivät pirunmoista melskettä. Kesäkuun kahdententoista kesäkeittiötämme maalannut Rajalinin Markku Huopana näki

äitilepakon pomppivan pihanurmen poikki ja livahtavan ilmastointiaukosta ullakolle. Lepakko oli maalarin mukaan liki metrin mitainen.

Myöhemmin, kun itse näin samaisen lepakon loikkaavan ullakolta tielle, saatoin todeta, ettei se aivan metrinen ollut. Mutta varmaan 70-80 cm häntineen. Kerran katselimme toisiamme silmästä silmään. Nenänpäittemme väliä oli noin kaksi metriä. Ilmastointiaukossa rauhallisesti minua tiiraillut elävä ei ollutkaan lepakko, vaan näätä. Ymmärsin, että ullakolla rymysi kokonainen näätäperhe. Emo heitti kuin piruillen minulle myyrän karvaisen nahan. Siitä alkoi nädän häätö.

Oskari veli tuli ja latasi kaksipiippuisen haulikkonsa arvelleen nädän ihmisiin tottuneena loikkaavan nurmelle kunhan vähän odottelee. Näätä lymysi ullakolla ja Oskulta loppuivat tupakat. Soitin eläinlääkärille. Hän lupasi kiikaritähkimellä varustetun pienoiskiväärinsä lainaksi ja muutaman supiloukun. Suositteli koko roskasakin päivien päättämistä. Emme lainanneet välskärin vehkeitä.

Ystäväilleni nädästä soitellessani selvisi, että näätä perheineen ullakolla ei ole ollenkaan niin tavatonta kuin luulimme. Ja jälki on aina ollut karmeaa. Eristeitten ja koko laipion uusiminen on aina seurauksena näätien pysyvämpiluonteisesta vierailusta. Soitin tutulle vakuutusasioidemme hoitajalle siinä toivossa, että laajennettu kotivakuutuksemme korvaa vahingot. - Lähtökohtaisesti on aina niin, ettemme korvaa mitään. Mutta voin tulla nakuttelemaan uusia paneleita kattoon, kun tuota pituuttakin on siunaantunut keskimääräistä enemmän.

Saunamme ullakolle ei ole miehen mentävää aukkoa. Se on sitäpaitsi niin ahdas, ettei siellä pysty operoimaan kuin ryömimällä. Ei löytynyt tuttavistani ketään, joka olisi hakenut pennut ja naksauttanut niiltä niskat nurin. Oli keksittävä muuta. Yksi neuvoi kovaa ääntä, toinen pakokaasua. Valitsin kokeiltavaksi hajuveden, koska se tuntui kovin inhimilliseltä ja sillä oli Aholan mummu Konnevedellä onnistunut karkoittamaan rakennuksissa pesiviä lintuja.

Sain Lehtomäen Anniinalta reilun puoli pulloa Isabellalta vuona 1995 ostettua Oscar De La Renta- hajuveittä. Katkaisin vanhan lasikuituisen ongenvavan kahdeksi ja lisäsin kahdella käytöstä poistetulla virvelinvavalla taipuisien keppien määrän neljään. Löysin vaatekaapista sukkaa, joissa oli pitkäaikaisesta käytöstä johtuvia puutteita, revin yhden t-paidan riekaleiksi, täytin sukat ja tökkäsin vapojen päihin. Kunnon loraus Oscar De La Renta-kuhunkin sukkaan ja ilmastointiteipillä sukka kiinni varteen. Työnsin vavat ilmastointiaukoista ullakolle siten, että niitä saattoi halutessaan käydä vähän remsauttamassa.

Näätien puolella tapahtui liikekannallepano vielä saman päivän aikana. Nukkumamökkimme ikkunasta illalla kello 19 satuin näkemään emonädän loikkauksen saunan päädyssä. Sen jälkeen ullakolla on ollut hiljaista. Muistona näätien vierailusta on kahdeksan sinertynyttä kattopanelia ynnä hajuveden ja pissin sekainen tuoksu saunakamarissa. Syyskesällä ryhdytään purkuhommiin. Osku arvioi vahingon noin 2000 euron suuruiseksi.

Hannu Vesterinen:

Sydäntä liikuttavaa huolenpitoa lintumaailmassa

Linnunpöntöissä ei ole lasillisia ikkunoita. Pönttöjen ihmisten ikkunoissa on. Lintu ei millään ymmärrä tätä. Olen pahoillani leppälintuäiti. Katselimme toisiamme niin usein. Veit ruokaa lapsillesi, jotka eivät vielä osanneet lentää. Kiittivät nätisti joka kerta ja pyysivät rakkaalta äidiltään lisää. Myllybluesaamuna äitinne makasi mahallaan vanhan saunan ikkunan alla. Nokan vieressä saatoin erottaa tipan verta. En osannut antaa ensiapua ja äitinne menehtyi.

Olen pahoillani leppälintulapset. Vuorokausi myöhemmin näin jo kärpäsiä kotinne ovella ja pelkäsin pahinta. Mutta iloni oli suunnaton, kun pihakoivun juurella pöntön alla seistessäni sinitäinen lehahti oksantyingälle joku pisempi hyönteinen nokassaan. Säksähti, muttei säikähtänyt, kun rohkaisin sitä: - Tule, tule. Älä pelkää. Ja niinhän se pyrähti pönttöön ja kohta ulos. Useampi kurkunvaltoin tiuku helähti pöntössä soimaan. Kaikki hyvin, lapset elävät.

Pöntössä oli alkukesästä pesinyt kirjosiippo, joka poikaset kasvatettuaan oli jo aikaa sitten lähtenyt kotimatalle. Leppälinnut ilmoittautuivat uusiksi vuokralaisiksi joskus heinäkuun alkupuolella. Nyt

puoliorvoilla leppälintulapsilla on kasvattajana sinitäinen. Leppälintuisää en ole nähnyt sen koommin kun äiti menehtyi ikkunakolarissa. Luin kirjasta, että vain naaras hautoo tässä perheessä, mutta isän mahdollisesta ihmismäisestä taipumuksesta syrjähyppyyn tai lasten kasvatuksen laiminlyöntiin kirjassa ei ollut halaistua sanaa. Olisikohan aika kirjoittaa tuolta alueelta ajantasainen teos. Luotolan Jussi varmaan tarjoaisi asiantuntija-apua. Minulle jäisi liioittelijan osa. Liioittelijan osan saavat sinitäisen ansiosta leppälinnun lapset.

Kuinkahan suhtauduttaisiin, jos anoisin Suomen hengenpelastusliitosta mitalia sankaritukselle. Saatanhan tuota kokeilla.

Savulainen tuhkimotarina – Iivari Pääkkösestä ensimmäinen kuningaskalastaja

Valmistauduimme Sahan rannan viehättävässä kodassa Savun pilkkimestaruuskisoihin. Latasimme vehkeitämme kisakuntoon. Iivari luonnehti välineitään puutteellisiksi. Nyökyttelimme. Saatoimme naurahtaakin surkealle ongelle, solmuiselle nelikymppiselle siimalle ja siiman päässä häpeävälle pahasti tummuneelle pilkille, jonka ryhtiä ruosteinen kolmihaarakoukku ei juurikaan nostanut. Etenkin, kun yksi haaroista oli katkennut.

Painuimme reppuinemme jäälle. Iivarilla ei ollut reppua, eikä pilkkijakkaraa. Ei kun oli. Tuleva seppä koppasi kodasta kainaloonsa pölkyn. Artesaanin nahkasaapas (kesät, talvet samat kengät) upposi sohjoon varren mitalta. - Oliskin jäätä, täällähän on vettä kolmekymmentä senttiä lumen alla. - Niin on, niin on, kuuluu asiaan.

Otin itse ensimmäisestä kairaamastani reiästä reilut puolenkymmentä komeata ahventa. Iivarilla ei tärppejä. Kun minullakin lakkasi syömästä, lähdin etsimään parempaa paikkaa. Iivari oli ratkaisunsa tehnyt ja seurasi jokaista askeltani pölkky kainalossa sen kolme tuntia, mikä ajaksi oli määrätty. Kävelytyn riskiä nuorukaista niin paljon kuin kahden 665 millisen Panadol Extendin turruttama kipumailmani antoi periksi. Aika lailla antoi. Voitin kisan 840 grammalla, Iivari jäi viimeiseksi 70 gramman tuloksella.

Kuningaskalastajakisan toisen osakilpailun aamuna 15. heinäkuuta Iivari ja Isänsä tulivat kisapaikalle Lahenperään kymmentä vaille kymmenen. Rantaongintakisan oli määrä alkaa klo 13. Olivat väärään aikaan liikkeellä, onnettomat. Iivarin rakkaan sukulaismiehen 75-vuotisjuhliissa piti olla paikalla klo 14, eikä sieltä voinut jäädä pois. Tässäkö se oli. - Voi helevetti ja tietysti minun syytä tämäkin. Iivari oli hiukan vihainen.

Sain hänet pitkän taivuttelun jälkeen suostumaan kompromissiin. Onkii puolisen tuntia, peseyty saunassamme, pukeutuu asiallisesti ja kiiruhtaa pikataivalta Palsaan.

Rantaongintakisassa Iivaria onnisti oikein mukavasti, sillä käytössä olivat talon tarjoamat vehkeet: haapavapa ja huoltoasemaonki kirkkaalla, isolla koukulla, jota ei saanut terottaa.

Ei Iivari kahelta mihinkään joutanut. Onki saman ajan kuin muutkin ja sijoittui mukavasti neljänneksi. Päästettiin syntymäpäiville, kunhan oli ensin peseytynyt ja kääntänyt väärin päin pukemansa juhlapaidan nurjan puolen karvoja vasten. Ja vaihtanut kurttuvarit nahkasaappaansa suurempiin kenkiin.

Iivarin sijoitus kahden osakilpailun jälkeen oli kahdeksas yhteistuloksen ollessa 310 grammaa ja pistettä. Eihän tuo hääviltä näyttänyt.

Soutu-uistelukisa, kuningaskalastajakilpailun kolmas ja viimeinen osakilpailu käytiin Summasella tuulisena lauantaina 21. heinäkuuta. Nyt Iivarin isäkin tuli mukaan, soutumieheksi. Pauli-isän satsaus uistelukisaan oli tuhannen euron paikkeilla – uusi puuvene ja muut väärät. Nyt oli kalusto kunnossa tällä venekunnalla, mutta kalamiehen taitoja saatoimme epäillä. Joukon jatkona kumminkin. Neljätuntiseen uistelukisaan lähti kahdeksan venekuntaa. Aallokko ohjasi uistelijoiden reitinvalintoja ja olot olivat vaikeat. Kun kuhakaan ei ollut kokemani mukaan ollut moneen viikkoon syöntituulella, arvelin seitsemän hauen saatuaani olevani todennäköinen voittaja ja

saman tien ensimmäinen seuran kuningaskalastaja. Minulla oli hyvät perusteet näin ajatella, olinhan voittanut pilkkikisan ja tullut toiseksi rantaonginnassa.

Kohtasimme rapiat puoli tuntia ennen kilpailuajan päättymistä Viimarannan tieneillä. Linja-Ahon Arin kanssa naureskelimme veneissämme, kun Pääkköset haavittivat jotain kaislikon lähetyvillä. Sitten kuului Iivarin huuto: - Voittokala!

Huusin Arille, että ainakaan Pääkköset eivät uistelukisaa voita. Ei koskaan. Ari oli vahvasti samaa mieltä. Hetken kuluttua alkoi kaatosade ja suuntasimme kaikki kohti satamaa. Pääkköset pysähtyivät paluumatkalla vielä kerran ja puuhastelivat jotain veneen pohjalle kumartuneina, päät lähellä toisiaan. - Siimojen sotkuja selvittelevät. Siinä mulla kalamiehet.

Punnitukseen Iivari toi 1300g painavan järvitaimenen (rasvaevä tallella) ja 46 senttisen kuhan, 2450 grammaa haukea ja 500g ahventa. Yhteispisteiksi muotoutui 12230, sillä taimenen kerroin on viisi, kuhalla kolme ja ahvenella 2. Sijoituin seitsemällä hauellani toiseksi, häviten voittajille n. 8400 pistettä. Iivari voitti kuningaskalastajakisan ylivoimaisesti ja saa ansaitsemansa prenikat myllyssä 8.9. 2012.

Tämä tarina on tosi ja siihen sisältyy opetus: kalastuksessa välineillä on merkitystä! Ja samoilla nahkasaappailla voi osallistua kaikkiin kolmeen osakilpailuun ja korjata koko potin.

Savun soutu-uistelukisan tulokset

1. Iivari ja Pauli Pääkkönen	12230 pistettä
2. Hannu Vesterinen	3810
3. Elmeri ja Tero Lehtomäki	3340
4. Juuso Peura ja Ari Linja-aho	2600
5. Osku Vesterinen	2390
6. Anniina Lehtomäki	1700
7. Vappu ja Antero Rautiainen	220
8. Paula ja Jorma Pajari	0

I Kuningaskalastajakisan lopputulokset

	Pilkki	Rantaonginta	Soutu-uistelu	yhteispisteet
01 Iivari Pääkkönen	70	240	12230	12540
02 Pauli Pääkkönen	DNS	DNS	12230	12230
03 Hannu Vesterinen	840	310	3810	4960
04 Elmeri Lehtomäki	590	80	3340	4010
05 Tero Lehtomäki	DNS	160	3340	3500
06 Juuso Peura	DNS	DNS	2600	2600
07 Ari Linja-aho	DNS	DNS	2600	2600
08 Oskari Vesterinen	DNS	120	2390	2510
09 Anniina Lehtomäki	590	130	1700	2420
10 Antero Rautiainen	720	250	220	1190
11 Paula Pajari	320	370	0	690
12 Aliisa Lehtomäki	480	150	DNS	630
13 Vappu Rautiainen	290	100	220	610
14 Elmiina Lehtomäki	DNS	0	DNS	0

Kiimasen Savun I rantaongintakisan tulokset

Kilpailu käytiin 15.7. aurinkoisissa ja tuulettomissa oloissa Lahdenperässä.

Kilpailuaika oli kaksi tuntia ja kalaa tuli hyviltä onkipaikoilta mukavasti.

Paula Pajari osoitti voitollaan, ettei joella etenkin 1940- ja 1950-luvulla hankittu onkimisen taito ole mihinkään kadonnut. Kisassa sai käyttää vain haapavapoja ja ”huoltoasemaonkea”, jossa on kookas koho sekä iso, kirkas ja tylsä koukku. Tämä huomioon ottaen tulokset olivat kauttaaltaan hyviä. Paula Pajari sai I kiinnityksen kiertopalkintoon.

Tulokset

Lapset alle 15 vuotta	Naiset	Miehet
1. Aliisa Lehtomäki 150 g	1. Paula Pajari 370 g	1. Hannu Vesterinen 310
2. Elmeri Lehtomäki 80	2. Anniina Lehtomäki 130	2. Antero Rautiainen 250
3. Elmiina Lehtomäki 0	3. Vappu Rautiainen 100	3. Iivari Pääkkönen 240
		4. Tero Lehtomäki 160
		5. Osku Vesterinen 120

Savun toimitsijajuoksun ja maantiemestaruuskisan tulokset 21.6.2012

Naiset 10 km	1. Sarianna Görsoy	48.51
Miehet 10 km	1. Pentti Kujala	46.14 (SE M65)
	2. Vesa Walamies	52.43
	3. Tero Lehtomäki	63.53
	4. Heikki Vesterinen	67.30
Norttisarja	1. Enni Pääkkönen	14.32
	2. Pauli Pääkkönen	16.26
	3. Pertti Harjula	21.06
	4. Marja-Leena Kujala	25.32
	5. Aaro Linja-aho	26.57
	6. Juuso Peura	34.26
	7. Hanna Peura	34.26
	8. Ulla Vesterinen	34.26
	9. Heidi Peura	34.26
	10. Iivari Pääkkönen	36.36
	11. Anniina Lehtomäki	36.58
	12. Marja Pääkkönen	36.59
	13. Marita Vesterinen	37.00
Eri aikaan lähteneet	Elmeri Lehtomäki	19.59
	Satu Puukko	21.43
	Vilja Ervelius	21.44
	Jorma Pajari	28.27

30. Kiimasan Savulenkki lasten juoksut

Tytöt 0-6 v

1.Meri Mänty	1,40
2.Kia Mbembela	1,41
3.Venla Saari	1,44
4.Netta Sirviö	
5.Ellen Oksanen	
6.Alma Tikkala	
7.Alisa Ahola	
8.Saana Sirviö	
9.Kerttu Mäkinen	
10.Linnea Rantanen	
11.Lotta Hytönen	
12.Aava Sarkkinen	
13.Martta Hytönen	
14.Olivia Puranen	
15.Anni Rummakko	
16.Emma Ahola	
17.Taika Temonen	
18.Kiira Kuorikoski	
19.Amanda Palmu	
20.Liina-Maija Jylhä	
21.Kerttu Kuja-Hakola	
22.Elle Koivusaari	
23.Anni Kaikkonen	
24.Noora Mieskonen	
25.Hilla Savioja	
26.Lumi Roikonen	
27.Siiri Karttunen	
28.Inka Saarinen	
29.Ilona Temonen	
30.Eedit Takanen	
31.Inga Autioniemi	
32.Tilda Savolainen	
33.Siiri Takala	
34.Iida Koskela	
35.Helmi Järveläinen	
36.Iiris Kuorinki	
37.Alisa Lehtomäki	

Tytöt 7-8 v

1.Jenni Kiminkinen	1,20
2.Emilia Erholtz	1,24
3. Nea Sivill	1,26
4. Ada Pigg	
5. Helmiina Kynnäs	
6. Kerttu Saksala	
7. Hilda Palmu	
8. Emilia Rantanen	
9. Hanna Hänninen	
10. Heta Autioniemi	
10. Marima Gassama	
11. Maija Marin	
12. Iina Oikarinen	
13. Sara Erkkilä	
14. Meri Elo	
15. Elmiina Lehtomäki	
16. Jenna Koivisto	
17. Isabel De Silva	
18. Jenni Vallineva	
19. Ada Kalliokoski	
19. Seela Minkkinen	
20. Tinka Lounasvuori	

Tytöt 9-10 v

1. Nii Salminen	1,09
2. Taija Malinen	1,15
3. Johanna Kulmala	1,16
4. Emma Rainio	
5. Iida Salmivuori	
6. Venla Taipale	
7. Nea Mäkelä	
8. Laura Sällinen	
9. Sara Mikkonen	
10. Minnea Jylhä	
11. Salla Lahti	
12. Karoliina Rummakko	
13. Anni Oksanen	
14. Viivi Kortemäki	
15. Lyidia Palmu	
16. Ella Nojonen	
17. Wilma Ahvenainen	
18. Veera Tarvainen	

Tytöt 11-12 v

1. Siiri Rainio	1,07
2. Anu Kovanen	1,10
3. Kiia Salminen	1,14
4. Saana Häyrinen	
5. Nea Pulkkinen	
6. Alina Oikarinen	
7. Erica Ahvenainen	
8. Denitz Görsoy	
9. Lyidia Pigg	
10. Nelli Ojanen	
11. Kiia Gassama	

30. Kiimasan Savulenkki lasten juoksut

Pojat 0-6 v

1. Joonas Savukoski	1,30
2. Jaakko Viinikainen	1,45
3. Tommi Sivill	1,46
4. Kasper Kuorinki	
5. Jerry Tikkala	
6. Otto Salmela	
7. Ville Marin	
8. Sakke Minkkinen	
9. Daniel Eskelinen	
10. Sami Moilanen	
11. Aaro Linja-Aho	
12. Santtu Kynnäs	
13. Kasper Heljasvuo	
14. Toivo Saksala	
15. Joonas Jokinen	
16. Eljas Liedes	
17. Martti Jylhä	
18. Samuli Takala	
19. Alex Nyyssönen	
20. Aatu Kiiskinen	
21. Markus Reiman	
22. Julius Raittila	
23. Tommi Häyrinen	
24. Paavo Ahvenainen	
25. Otto Rainio	
26. Hugo Järveläinen	
27. Daniel Kauppinen	
28. Karri Kuorikoski	
29. Elias Temonen	
30. Samuel Niskakoski	
31. Benjamin De Silva	
32. Niilo Kuja-Halkola	
33. Leo Mäntynen	
34. Tuomo Rummakko	
35. Aatu Roikonen	
36. Sisu Partanen	
37. Aaron Reiman	
38. Vihtori Tikka	
39. Rafael Reiman	
40. Lassi Reiman	

Pojat 7-8 v

1. Alekski Partanen	1,22
2. Tuomas Kalliokoski	1,24
3. Miklas Salminen	1,25
4. Miro Mikkonen	
5. Toivo Tarvainen	
6. Timo Elo	
7. Niilo Mäkinen	
8. Elias Lundberg	
9. Petteri Nukari	
10. Konsta Heljasvuo	
11. Otto Liuha	
12. Santeri Kumpumäki	
13. Janne Kahelin	
14. Pessi Ojanen	
15. Matias Liuha	
16. Vili Kalliokoski	
17. Jere Rautiainen	

Pojat 9-10 v

1. Teemu Partanen	1,13
2. Valtteri Lius	1,14
3. Mikko Salonen	1,15
4. Eemeli Kivelä	
5. Alekski Vuorenmaa	
6. Sauli Keskitalo	
7. Karim Mbembela	
8. Niklas Erholtz	
9. Petteri Sällinen	
10. Kaapo Mähönen	
11. Eero Koivusaari	
12. Jiri Mikkonen	
13. Taavi Pekkarinen	
14. Nuutti Mäkinen	
15. Otto Kinnunen	
16. Aatu Kynnäs	
17. Mikael Anttonen	

Pojat 11-12 v

1. Wilhelmi Poikonen	1,09
2. Eelis Koivusaari	1,11
3. Tommi Peltola	1,13
4. Ville Nousiainen	
5. Kristoffer De Silva	
6. Elmeri Lehtomäki	
7. Oskar Vallineva	
8. Veikka Nuuhkarinen	

30. Kiimasen Savulenkin tuloksia

M : 10,0 km

(Lähti: 280, Keskeytti: 1, Hylätty: 0)

1.	Miika Takala	30.54	
2.	Kimmo Randelin	31.37	+43
3.	Julius Kiptoo	31.55	+1.00
4.	Petteri Kuorikoski	32.05	+1.11
5.	Jaakko Nieminen	32.17	+1.22
6.	Teemu Toivanen	33.00	+2.06
7.	Kalle Kulmala	33.20	+2.25
8.	Jouni Haatainen	33.25	+2.30
9.	Samuel Heinonen	34.04	+3.09
10.	Jukka Rahkonen	34.05	+3.10
11.	Ari-Pekka Kaivosari	34.30	+3.35
12.	Matti Kärkkäinen	34.37	+3.42
13.	Janne Häkkinen	34.45	+3.50
14.	Ari-Pekka Joensuu	34.57	+4.02
15.	Jere Rossi	35.20	+4.26
16.	Marko Töllli	35.24	+4.30
17.	Matti Lehtonen	35.26	+4.31
18.	Petri Saari	35.31	+4.37
19.	Petteri Huikko	35.33	+4.39
20.	Antti Mäkinen	35.35	+4.40
21.	Juho-Jaakko Kursula	35.37	+4.42
22.	Pasi Ala-Korpi	35.37	+4.43
23.	Mikko Liimatainen	35.50	+4.55
24.	Mika Rantala	36.13	+5.19
25.	Henri Jelonen	36.17	+5.23
26.	Lauri Pohjola	36.21	+5.26
27.	Jukka Paananen	36.27	+5.33
28.	Jacob Reunanen	36.33	+5.38
29.	Joni Mustonen	36.34	+5.40
30.	Roberts Slotins		

M50 : 10,0 km

(Lähti: 86, Keskeytti: 0, Hylätty: 0)

1.	Kimmo Laukkanen	35.28	
2.	Ari Surkka	36.39	+1.10
3.	Sakari Arkko	37.36	+2.07
4.	Juha Sairanen	37.40	+2.11
5.	Ari Koppelomäki	37.48	+2.19
6.	Ismo Paukku	38.06	+2.37
7.	Timo Vuorimaa	38.19	+2.50
8.	Tom Steffansson	38.35	+3.06
9.	Hannu Kauppinen	38.38	+3.09
10.	Reijo Matikainen	39.42	+4.13
11.	Ville Varis	40.05	+4.36
12.	Tapio Nieminen	40.17	+4.48
13.	Alpo Sääksjärvi	40.19	+4.50
14.	Matti Ahonen	40.22	+4.53
15.	Raimo Manninen	40.30	+5.01
16.	Jorma Hirvensalo	40.42	+5.13
17.	Leo Poikolainen	41.12	+5.43
18.	Kalervo Kiviniemi	41.34	+6.06
19.	Tuomo Ahonen	42.21	+6.52
20.	Juha Tolonen	42.31	+7.02

21.	Martti Mäkelä	42.32	+7.03
22.	Ari Kontoniemi	42.40	+7.11
23.	Panu Kärkkäinen	43.19	+7.50
24.	Keijo Järvi	43.35	+8.06
25.	Veikko Ahonen	43.46	+8.18
26.	Mikko Hämäläinen	43.52	+8.23
27.	Heikki Ilvespää	44.02	+8.33
28.	Seppo Veid	44.14	+8.45
29.	Jari Jääskeläinen	44.33	+9.04
30.	Pekka Kinnunen		

N : 10,0 km

(Lähti: 157, Keskeytti: 3, Hylätty: 0)

1.	Katja Mustonen	37.42	
2.	Eveliina Randelin	38.30	+47
3.	Anna Vuorimaa	38.50	+1.07
4.	Pauliina Pohja	38.59	+1.16
5.	Anne Mäkinen	39.58	+2.16
6.	Päivi Kulmala	40.25	+2.42
7.	Satu Kekkonen	40.44	+3.01
8.	Teija Leppänen	40.52	+3.09
9.	Mari Hyyppä	41.02	+3.20
10.	Tarja Masalin	41.45	+4.02
11.	Irina Nousiainen	41.53	+4.10
12.	Anna Marin	42.09	+4.27
13.	Noora Ronkainen	42.17	+4.35
14.	Sari Krigsman	42.25	+4.42
15.	Katja Kallunki	42.30	+4.47
16.	Sirpa Hukari	44.06	+6.23
17.	Emmi Nieminen	44.14	+6.31
18.	Tiina Teisala	44.24	+6.41
19.	Saana Sivill	44.36	+6.53
20.	Laura Pietilä	44.38	+6.56
21.	Suvi Kujala	44.42	+6.59
22.	Tiia Leuhu	44.49	+7.07
23.	Saara Patama	44.52	+7.09
24.	Tanja Laine	44.58	+7.15
25.	Salla Lähteenmäki	45.41	+7.59
26.	Riikka-Liisa Räsänen	45.59	+8.16
27.	Mari Sivill	46.05	+8.22
28.	Titta Kuorelahti	46.09	+8.26
29.	Jaana Pietilä	46.22	+8.40
30.	Ann-Mari Kohonen	46.26	+8.43
31.	Kukka Lähteinen	46.41	+8.58

N50 : 10,0 km

(Lähti: 30, Keskeytti: 0, Hylätty: 0)

1.	Anu Vatanen	44.27	
2.	Eeva Ollikainen	45.42	+1.15
3.	Inkeri Pasanen	46.56	+2.29
4.	Virpi Suuronen	48.45	+4.17
5.	Maija Vilkkilä	49.38	+5.11
6.	Tuija Hämäläinen	51.14	+6.47
7.	Vuokko Niemi	51.46	+7.19
8.	Leena Savukoski	51.55	+7.28
9.	Sirpa Paloniemi	52.51	+8.23
10.	Helena Loukola	52.52	+8.25

11.	Anna-Maija Jokiautio	53.32	+9.04
12.	Aila Suuronen	53.39	+9.11
13.	Hilkka Majander	53.43	+9.15
14.	Sirkka Laakso	53.47	+9.20
15.	Iiris Muhonen	54.13	+9.45
16.	Vuokko Luoma	55.13	+10.46
17.	Pirjo Hänninen	55.49	+11.21
18.	Terttu Marttila	55.53	+11.25
19.	Helena Tanskanen	57.26	+12.59
20.	Sinikka Hyvönen	58.04	+13.37
21.	Liisa Stenman-Kässi	58.13	+13.45
22.	Saara Vesalainen	59.02	+14.34
23.	Mirja Matikainen	1.00.17	+15.49
24.	Anne Heinonen	1.00.17	+15.50
25.	Hannele Oranen	1.00.27	+16.00
26.	Marianne Lind	1.00.50	+16.22
27.	Maritta Jylhälehto	1.02.33	+18.05
28.	Ritva Laiste	1.03.38	+19.11
29.	Sirkka Liimatainen	1.08.08	+23.41
30.	Saara Mäkinen	1.10.42	+26.14

M M50 N N50 NORTTI

NORTTI : 3,5 km

(Lähti: 113, Keskeytti: 1, Hylätty: 0)

1.	Patrik Smidtslund	12.08	
2.	Jussi Eskola	12.19	+10
3.	Ville Nissinen	13.00	+51
4.	Timo Taipale	13.20	+1.11
5.	Olli Elo	13.38	+1.29
6.	Aleksanteri Berg	13.45	+1.36
7.	Janne Riihimäki	13.47	+1.38
8.	Terho Tapper	13.56	+1.48
9.	Olli Tikkanen	14.12	+2.03
10.	Aatu Suomäki	14.26	+2.18
11.	Pentti Virmalainen	14.41	+2.32
12.	Veikka Konttinen	14.51	+2.42
13.	Turkka Kallioniemi	14.53	+2.44
14.	Mika Häkkinen	14.55	+2.46
15.	Janita Smidtslund	15.18	+3.09
16.	Niia Salminen	15.21	+3.12
17.	Topi Korkeamäki	15.25	+3.16
18.	Hannes Laitinen	15.35	+3.27
19.	Topias Laitinen	15.37	+3.28
20.	Timo Kiiveri	15.40	+3.32
21.	Sami Leppiniemi	15.43	+3.34
22.	Toivo Vainio	15.51	+3.43
23.	Eino Manninen	16.04	+3.55
24.	Riitta Näkki	16.21	+4.12
25.	Elsa Peltonen	16.26	+4.18
26.	Jorma Kolehmainen	16.28	+4.20
27.	Markku Tarvainen	16.38	+4.29
28.	Teemu Viinikka	16.41	+4.32
29.	Matias Rantanen	16.43	+4.34
30.	Juho Luotola	16.50	+4.42
31.	Heini Luotola	16.51	+4.42
32.	Matti Honkimäki	16.58	+4.49